

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/251/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414215823
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414215823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 368, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovanej: Z. R., trvale bytom J.Ú. XX, 841 04 Bratislava, t.č. ÚVV Chorvátska 5, Bratislava, o zaplatenie 164,71 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 80,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 80,- eur od 29.12.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 164,71 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 99,71 eura od 29.12.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 09.12.2013 elektronickou formou Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých poskytol žalovanej krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 80,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku 99,71 eura, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 19,71 eura, a to do 28.12.2013. Ďalej poukázal na to, že žalovaná dlžnú sumu v lehote splatnosti nevrátila, preto ju vyzval na úhradu jej záväzku, za čo si v zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy uplatňuje náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko posudzovaná vec predstavuje v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. drobný spor, preto súd v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. v zákonnej lehote oznámil na úradnej tabuli tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na deň 12.04.2016.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 09.12.2013 Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (č.l. 4-7 spisu) a zároveň Zmluvu o poskytnutí

spotrebiteľského úveru (č.l. 8-9 spisu), na základe ktorých sa zaviazal poskytnúť žalovanej krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 80,- eur, s jednorazovým čerpaním, bezhotovostným prevodom z účtu v banke žalobcu na bankový účet žalovanej uvedený v záhlaví zmluvy v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť úver s príslušenstvom v celkovej výške 99,71 eura bezhotovostne na bankový účet žalobcu. Splatnosť úveru s príslušenstvom bola dohodnutá na 28.12.2013, RPMN predstavovala 473,1%, celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. boli tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 19,71 eura, priemerná RPMN bola určená vo výške 418 %. Podľa čl. I. bod 2. Rámcovej zmluvy spotrebiteľský úver alebo iný úver a pôžičku poskytuje veriteľ spotrebiteľovi prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako krátkodobý bezúčelový úver. Podľa čl. IV. bod 1. Rámcovej zmluvy klient sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy. Podľa čl. IV. bodu 3. Rámcovej zmluvy úver poskytnutý veriteľom je bezúročný. Podľa čl. IV. bod 5. Rámcovej zmluvy v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady za prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, SMS, e-mailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta. Tieto náklady sú vyrátané nasledovne: spracovanie urgencie pri omeškaní s úhradou vrátane vypracovania prvej upomienky: celkové náklady vo výške 15,- eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou vrátane vypracovania druhej upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10,- eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania tretej upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10,- eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky a prípravy prípadu na predanie externej inkasnej spoločnosti: celkové náklady vo výške ďalších 30,- eur. Z výpisu z účtu (č.l. 10 spisu) súd zistil, že žalobca zaslal na účet žalovanej dňa 09.12.2013 sumu 80,- eur. Z upomienky o nezaplatení pohľadávky vo výške 134,70 eura (č.l. 11 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že pôžička je po splatnosti, a preto jej účtuje administratívne náklady vymáhania 35,- eur. Z urgencie nezaplatenej pohľadávky vo výške 144,70 eura (č.l. 12 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že napriek výzvam stále nezaplatila svoj záväzok, a preto sa dlžná čiastka zvyšuje o administratívne náklady spojené s konaním vymáhania vo výške 10,- eur. Z upozornenia na hrozbu exekúcie pohľadávky vo výške 154,70 eura (č.l. 13 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že napriek všetkým výzvam stále eviduje jej dlh ako neuhradený, a preto jej účtuje ďalšie administratívne náklady spojené s inkasným konaním vo výške 10,- eur. Z poslednej výzvy (č.l. 14 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že jej záväzky stále nie sú vyrovnané, preto jej účtuje ďalšie administratívne náklady spojené s konaním vymáhania vo výške 30,- eur.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z.z.") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z.") spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53a ods. 1 O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 657 O.z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 O.z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 37 ods. 1 O.z. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., keďže ju uzatvoril žalobca ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (čo nebolo v konaní sporné a vyplýva to aj z výpisu z obchodného registra žalobcu) a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti (v konaní nebolo tvrdený ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaná ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohla žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. To platí aj o Rámcovej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb.

Žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 164,71 eura, ktorá pozostávala z istiny úveru vo výške 80,- eur, poplatku za poskytnutie úveru vo výške 19,71 eura, poplatkov za zaslanie upomienok (skutočne vynaložených nákladov) vo výške 65,- eur a úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 99,71 eura od 29.12.2013 do zaplata.

Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, tento v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru tvoril celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavovali RPMN vo výške 473,1 %. V Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako aj v Rámcovej zmluve sa pritom výslovne uvádza, že poskytnutý úver je bezúročný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že poplatok (odplata) za poskytnutie úveru a úrok nie sú totožné pojmy. Majú rozdielny význam, zákonný podklad a plnia rozdielne funkcie. Zatiaľ čo odplata za poskytnutie úveru má svoj zákonný podklad v ustanovení § 499 Obchodného zákonníka a rozumie sa ňou poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov určený v percentách p.a. (ročne) z nečerpanej sumy príslušného limitu, úrok predstavuje cenu (výnos) za poskytnutie úverovej sumy a svoj zákonný podklad má v ustanovení § 502 Obchodného zákonníka, resp. § 658 ods. 1 O.z.. Navyše odplata (poplatok) na rozdiel od úrokov má jednorazový charakter a nie je viazaná na reálne poskytnutie úveru. Žalobca však použil tento pojem (poplatok za poskytnutie úveru) na označenie inštitútu, ktorý tomuto vymedzeniu evidentne nezodpovedá. Naopak je dôvodné sa domnievať (vzhľadom na to ako žaloba tento pojem vymedzil v Rámcovej zmluve, kde sa v čl. IV. bod 1. uvádza, že výška tohto poplatku je určená individuálne v závislosti od výšky úveru a doby splatnosti úveru), že v skutočnosti označuje úrok ako cenu za požičanie peňažných prostriedkov žalovanej. V takom prípade však úrok nie je vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy v tejto časti podľa § 37 ods. 1 O.z. v spojení s § 41 O.z.. Zároveň súd poukazuje na to, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru nespĺňa náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. (v zmluve nie je uvedená úroková sadzba), ktorú náležitosť v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. musí uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahovať, hoci poskytnutý úver nie je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.. To má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom na uvedené žalobcovi nemohlo vzniknúť právo ani na zaplata poplatkov za zaslanie upomienok v celkovej výške 65,- eur, ktoré žalobca opäť nesprávne a zavádzajúco označil ako skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním úveru. Je pritom celkom zrejmé, že sa nejedná o žiadne "skutočne vynaložené náklady" ale paušálne poplatky stanovené žalobcom za zaslanie upomienok (vo výške 10,- eur, 15,- eur a 30,- eur). Ak by sa malo jednať o skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním úveru, žalobca by ich musel presne špecifikovať a preukázať, čo sa však nestalo. Navyše súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/195/2014 zo dňa 16.02.2015 (dostupný na <http://www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia/Sudne-rozhodnutia.aspx>) označený súd v skutkovo takmer totožnej veci rovnakého žalobcu nepriznal žalobcovi žalovaný nárok v časti uplatnených poplatkov za zaslanie upomienok z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok upravujúcich tieto poplatky. V zmysle § 53a O.z. je pritom žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky, resp. podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej

podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.); „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z. z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Zo všetkých uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu v časti uplatneného poplatku za poskytnutie úveru vo výške 19,71 eura, poplatkov za zaslanie upomienok (skutočne vynaložených nákladov) vo výške 65,- eur a úrokov z omeškania z poplatku za poskytnutie úveru zamietol.

Nad rámec uvedeného súd len pre ilustráciu uvádza, že úrok (za ktorý súd považoval poplatok za poskytnutie úveru) v sume 19,71 eura za požičanie sumy 80,- eur na 20 dní predstavuje sadzbu 449,63 % ročne (359,70 eura za rok), čo je absolútne neprijateľné a bez potreby bližšieho rozvádzania v očividnom rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru by bola v tejto časti teda neplatná aj v zmysle § 39 v spojení s § 3 ods. 1 a § 41 O.z. (k neprimeranej výške úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012).

Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 80,- eur predstavujúcej istinu úveru) súd žalobe vyhovel, keď mal za preukázané, že žalobca na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako aj Rámцovej zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 80,- eur, avšak žalovaná ho v lehote splatnosti (do 28.12.2013) nevrátila. Tým sa žalovaná zároveň dostala do omeškania, a preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej istiny aj úroky z omeškania v zákonnej výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. 5,25 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti úveru (od 29.12.2013).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, pričom jeho úspech možno na účely rozhodovania o náhrade trov konania považovať za v podstate rovnaký ako úspech žalovanej, preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.